

Knjiga proroka Daniela – broj sto šezdeset i četiri

Proročko značenje Daniela 11: razotkrivanje povijesnih i budućih implikacija

Jeff Pippenger

2024-03-28

U šesnaestom retku jedanaestog poglavlja Daniela iznosi se Pompejevo osvajanje Jude i Jeruzalema 63. pr. Kr. Ono predstavlja uskoro dolazeći nedjeljni zakon u Sjedinjenim Državama kao ispunjenje četrdeset i prvog retka istoga poglavlja. Povijest povezana s tim retkom ukazuje na građanski rat koji se odvija kada je grad osvojen, te tako prepoznaje ponavljanje Američkoga građanskog rata koje se sada odvija u Sjedinjenim Državama. Bez obzira na to jesu li pucnji već ispaljeni ili nisu, dvije se skupine sada bore za nadzor nad Sjedinjenim Državama. Kada je Pompej osvojio Jeruzalem, to je označilo da će Jeruzalem ostati pod rimskom vlašću sve dok ne bude razoren godine 70. po Kr. Stoga je to bilo predstava uskoro dolazećega nedjeljnog zakona koji označava kraj šestoga kraljevstva biblijskoga proroštva.

Pompej je prva od četiriju rimskih sila koje su prepoznate u odlomku. Marko Antonije, koji je bio Rimljanin, također je prepoznat, ali od četiriju sila koje su prikazane kao rimski vođe, Antonije predstavlja rimsko vodstvo koje se pobunilo i sklopilo savez s Egiptom protiv Rima. Pompej, Julije Cezar, August Cezar i Tiberije Cezar četvorica su Rimljana koji se proročki upotrebljavaju da bi predstavljali četiri naraštaja republikanskoga roga zvijeri zemlje.

Pompej, koji predstavlja pobunu Američkoga građanskog rata u naraštaju 1863. godine, također oslikava posljednji naraštaj i sadašnji „građanski rat” koji je već započeo. Julije Cezar predstavlja drugi naraštaj, kada su Sjedinjene Američke Države bile čvrsto uspostavljene kao vodeći narod među narodima, ali je bio ubijen 1913. godine, kada je suverenitet financijskoga sustava bio predan globalističkom bankarskom sustavu te je započelo djelovanje na uspostavi jedne svjetske vlade. Cezar August predstavlja godine slave dvaju svjetskih ratova, kada su, unatoč krvoproliću, Sjedinjene Američke Države postale predmet zavisti svijeta. Zatim, u posljednjem naraštaju, Tiberije Cezar, poznat po svome pijanstvu i raspeću Kristovu, predstavlja razdoblje koje je u biti započelo izborom Johna F. Kennedyja, prvoga katoličkog predsjednika, čime se određuje naraštaj koji će se pokloniti Rimu.

Ta su proročka pitanja povezana s Pompejem važna, ali mi se trenutno usredotočujemo na proročku povijest koja prethodi Pompeju i šesnaestom retku, povijest koja započinje u prva dva retka poglavlja, određujući 1989. kao vrijeme svršetka, a zatim ukazujući na bogatog šestog predsjednika od Reagana, koji podiže globaliste, kao što je Trump to sasvim sigurno ostvario.

Trump je predočen četvrtim vladarom nakon Kira, po imenu Kserkso, bogatim perzijskim kraljem, koji je također poznat kao Ahasver u priči o Esteri. U redcima je sljedeći kralj nakon Kserksa Aleksandar Veliki u trećem retku. Povijesno je između Kserksa i Aleksandra Velikoga bilo osam vladara. Od Trumpa do jedne svjetske vlade, koju predstavlja Aleksandar Veliki, predočeno je

deset kraljeva; Trump je prvi, a Aleksandar posljednji.

Proročki redci pokazuju da će svi kraljevi zemlje na svršetku svijeta počiniti blud s papinstvom, a ti su kraljevi prikazani kao „deset kraljeva“. Ahab, koji je bio glava deseterostrukoga kraljevstva i koji je bio oženjen Jezabelom, predstavlja činjenicu da, premda svih deset kraljeva počinu blud s papinstvom, postoji jedan glavni kralj koji to prvi čini. Prvi put kada je papinstvu dano prijestolje zemlje, glavni je kralj bio Klodvig, kralj Franaka (Francuske), godine 496. po Kr. To se podudara s time što je papinstvo Francuskoj dalo naslov prvorodenca Katoličke crkve i najstarije kćeri Katoličke crkve.

Proročko djelo koje je Francuska izvršila postavljajući Rim na prijestolje civiliziranoga svijeta, predočava proročko djelo Sjedinjenih Država. Zakon o nedjelji iz biblijskoga proročanstva započinje u Sjedinjenim Državama, a zatim svaka nacija na zemlji slijedi taj primjer. Proročki redak za retkom prepoznaje da je vodeći kralj među desetoricom kraljeva, onaj koji se ponajprije i iznad svih upušta u blud s čovjekom grijeha u posljednjim danima, Sjedinjene Države. Premda između Kserksa, prvoga bogatog kralja, i Aleksandra Velikoga, posljednjega kralja, u drugom i trećem retku nisu prikazani nikakvi kraljevi, povijest prepoznaje deset kraljeva. Broj deset predstavlja kušnju, a također predstavlja i savez.

Kušnja s kojom se svijet suočava jest uspostava svjetskoga sustava, prikazanoga kao slika Zvijeri. Ta kušnja započinje u Sjedinjenim Državama uskoro nadolazećim nedjeljnim zakonom i završava kada svaki narod na zemaljskoj kugli slijedi taj primjer. Isus uvijek kraj neke stvari prikazuje njezinim početkom, pa premda između bogatoga kralja i Aleksandra u drugom i trećem retku nisu navedeni nikakvi kraljevi, povijest prepoznaje proces kušnje koji započinje s najbogatijim predsjednikom, koji je bio bogat zbog svojih poslovnih pothvata, a ne zato što je stvarao bogatstvo sudjelujući u iskvarenom političkom sustavu.

Ime Amerika izvedeno je iz latinskoga oblika imena „Amerigo“, koje potječe od talijanskoga istraživača Ameriga Vespuccija, istraživača i moreplovca koji je poduzeo nekoliko putovanja u Novi svijet potkraj 15. i početkom 16. stoljeća. U cjelini, Vespuccijeva istraživanja omogućena su financijskom potporom, kapitalnim ulaganjima, sponzora i pokrovitelja koji su u istraživanju Novoga svijeta vidjeli moguće prilike za dobit, širenje i prestiž. Ime „Amerika“ simbol je nastojanja da se ostvari dobit.

Isus uvijek kraj neke stvari prikazuje početkom, a početak deset kraljeva koji predstavljaju most od dvoročnoga kraljevstva Medo-Perzije do jedne svjetske vlasti koju predstavlja Aleksandar Veliki započinje s bogatim kraljem, koji je predsjednik kraljevstva predočenoga Francuskom i Ahabom, koji će također postati glavom predstavljenom Aleksandrom Velikim, kada se cijeli svijet suoči s gospodarskim prilikama povezanima sa silom Sjedinjenih Država, dok prisiljava cijeli svijet da se pokloni Katoličkoj crkvi, žele li moći kupovati i prodavati.

Sedmo kraljevstvo u sedamnaestom poglavlju Otkrivenja jest deset kraljeva, a jedna od proročkih značajki jednoga od deset kraljeva jest da opstaju samo „za kratko vrijeme“ prije nego što se slože predati svoje sedmo kraljevstvo bludnici babilonskoj, koja se održava zajedno samo „za jedan sat“. Proročki razlog zbog kojega prihvaćaju taj sporazum jest to što su opijeni vinom Babilona.

Povijesno gledano, Aleksandar Veliki vladao je samo kratko vrijeme, jer je njegov život završio jednako brzo kao što je njegovo kraljevstvo bilo uspostavljeno, budući da se opio do smrti, simbolizirajući tako kratko vrijeme i opijenost deset kraljeva Ujedinjenih naroda. Čim je Aleksandar Veliki ustao, bio je slomljen, a njegovo je kraljevstvo bilo predano četirima vjetrovima, čime se označava kasnija borba da se ponovno uspostavi njegovo prijašnje kraljevstvo.

I ja u prvoj godini Darija Medeja stajah da ga utvrdim i osnažim. A sada ću ti pokazati istinu. Evo, podignut će se još tri kralja u Perziji; a četvrti će biti daleko bogatiji od svih njih; i svojom snagom po svome bogatstvu podignut će sve protiv kraljevstva Grčke. I podignut će se moćan kralj, koji će vladati velikom vlašću i činiti po svojoj volji. A kada se podigne, njegovo će kraljevstvo biti slomljeno i razdijeljeno prema četirima vjetrovima nebeskim; ali ne njegovu potomstvu, niti prema vlasti kojom je vladao, jer će njegovo kraljevstvo biti iščupano, i to za druge osim za one. Daniel 11:1–4.

Aleksandrovo se kraljevstvo raspalo jednako brzo kao što se i sastavilo, jer ono predstavlja posljednje dane, u kojima je proročanstvo označeno kao ono što se zbiva ubrzano.

„Sile zla udružuju svoje snage i učvršćuju se. One se jačaju za posljednju veliku krizu. Uskoro će nastupiti velike promjene u našem svijetu, a završni će se događaji brzo odigrati.”
Testimonies, volume 9, 11.

Treći jao islama utemeljen je na proročkim obilježjima prvoga i drugoga jaoa. U prvom jaou postojalo je razdoblje koje je započelo dolaskom Muhameda i trajalo do sljedećeg razdoblja, koje je označeno kao „pet mjeseci” ili sto pedeset godina, tijekom kojih će islam „nauditi” vojskama Rima. Završetak proročanstva o sto pedeset godina istodobno označava početak proročanstva o tristo devedeset i jednoj godini i petnaest dana, u kojem će islam drugoga jaoa tada „ubijati” vojske Rima.

11. rujna 2001. označio je dolazak razdoblja predstavljenoga Muhamedom prvoga jao, koje uključuje 7. listopada 2023. kao oznaku početka razdoblja kada će islam „nauditi” „vojskama Rima” u drevnoj doslovnoj „Krasnoj zemlji”, koja je zamjena za Sjedinjene Države, a od 7. listopada 2023. napadi islama protiv vojske Rima približavaju se broju od dvjesto u vrijeme pisanja ovoga članka, 17. veljače 2024.

Pri skorom dolasku nedjeljnog zakona Sjedinjene Američke Države bivaju „ubijene” kao šesto kraljevstvo biblijskog proročanstva, što je usporedno s tristo devedeset i jednom godinom i petnaest dana islamskih napada koji su ubili nekadašnje vojske Rima, dok se ratovanje njihova trećeg velikog džihada pojačava. Kada Mihael ustane, završava vrijeme milosti za čovječanstvo, a četiri vjetra bivaju potpuno puštena tijekom sedam posljednjih zala.

„Vidjela sam da su gnjev naroda, Božji gnjev i vrijeme za suđenje mrtvima bili odvojeni i različiti, jedno je slijedilo za drugim; također da se Mihael još nije podigao i da vrijeme nevolje, kakve nikada nije bilo, još nije otpočelo. Narodi se sada gnjeve, ali kad naš Veliki svećenik dovrši svoje djelo u Svetišću, On će ustati, odjenuti odjeću osvete, i tada će se izliti sedam posljednjih zala.”

„Vidjela sam da će četiri anđela zadržavati četiri vjetra dok Isusovo djelo u Svetištu ne bude dovršeno, a zatim će doći sedam posljednjih zala.” Early Writings, 36.

„Četiri vjetra” sestra White prikazuje kao „razjarena konja koji nastoji otrgnuti se i na svome putu donijeti smrt i razaranje”, a oni su potpuno pušteni kada završi vrijeme kušnje. U drugom jaoju prikazani su kao pušteni „četiri anđela”, a ne četiri vjetra.

Govoreći šestomu anđelu koji je imao trubu: Odriješi četiri anđela koji su svezani na velikoj rijeci Eufratu. I odriješena bijahu četiri anđela, pripravljena za čas, i dan, i mjesec, i godinu, da pobiju trećinu ljudi. Otkrivenje 9:14, 15.

„Četiri vjetra“, odnosno „četiri anđela“, oboje su simboli islama, kako je određeno kontekstom u kojem se simbol upotrebljava. Kada se podigao Aleksandar Veliki, njegovo kraljevstvo, koje predstavlja sedmo kraljevstvo, to jest jednu trećinu trojnoga kraljevstva zmaja, zvijeri i lažnoga proroka; „kad se podigne, njegovo će se kraljevstvo slomiti i razdijeliti prema četiri vjetra nebeska.“ Kada se ljudsko vrijeme kušnje završi, četiri vjetra, odnosno četiri anđela, bit će pušteni i oni će slomiti njegovo kraljevstvo, jer njegovo će se kraljevstvo „slomiti“. Tada će onih deset kraljeva i njihovi partneri, globalistički trgovci, stajati izdaleka te naricati i plakati.

Jer, gle, kraljevi se sabraše, zajedno prođoše. Vidješe to i zadiviše se; smetoše se i žurno pobjegoše. Ondje ih obuze strah, i bol kao žene u porođajnim mukama. Ti razbijaš lađe Taršiša istočnim vjetrom. Psalmi 48:4–7.

Gospodarsku strukturu desetorice kraljeva razbija „istočni vjetar” islama.

Tvoji su te veslači doveli u velike vode; istočni te vjetar razbio usred mora. Tvoje bogatstvo, i tvoji sajmovi, tvoja trgovina, tvoji mornari i tvoji kormilari, tvoji kalafati i trgovci tvojom robom, i svi tvoji ratnici koji su u tebi, i sav tvoj zbor što je usred tebe, past će usred mora u dan tvoje propasti. Ezekiel 27: 26, 27.

„Istočni vjetar“ islama razbija kraljevstvo desetorice kraljeva „u dan njihove propasti“, kao što je predočeno time što je kraljevstvo Aleksandra Velikoga bilo „razbijeno“ i dano četirima vjetrovima. Velik dio povijesti koji se odigrao u jedanaestom poglavlju Daniela ponovit će se kako jedanaesto poglavlje bude dosegalo svoje konačno ispunjenje. Utvrditi gdje valja ispravno razdijeliti te povijesti proročki je posao onih koji su pozvani biti proučavatelji proroštva. Posljednjih šest redaka jedanaestog poglavlja Daniela završava na svršetku vremena milosti za čovječanstvo, kada ustaje Mihael. Kada se kraljevstvo Aleksandra Velikoga razdjeljuje na četiri vjetra, to predstavlja svršetak vremena milosti te pokazuje da se sljedeća proročka povijest, počevši od petoga retka nadalje, treba smatrati novom proročkom linijom.

Peti redak pa sve do šesnaestoga prepoznaje povijest od 538. godine pa sve do uskoro dolazećega nedjeljnog zakona. Redci pet do devet predstavljaju povijest tisuću dvjesto šezdeset godina papinske vladavine koja je započela 538. godine i završila u vrijeme svršetka 1798. godine. Deseti redak prepoznaje povijest koja je prasluka četrdesetoga retka, kada je papinstvo u vrijeme svršetka 1989. godine odnijelo pobjedu nad Sovjetskim Savezom. Redci jedanaest i dvanaest prepoznaju sadašnji posrednički rat u Ukrajini, koji će Putin i Rusija dobiti, ali će posljedice Putinove pobjede

biti usporedne s „bitkom kod Ninive” i „padom Hozroja”, koji je bio „ključ koji je otvorio bezdan” te oslobodio islam u povijesti prvoga jao.

Nakon Putinova kratkotrajnog trijumfa, Sjedinjene Države će, u stihovima trinaest do petnaest, pobijediti u posredničkom ratu; to jest, to će biti završetak posredničkog rata koji se vodio od Drugoga svjetskog rata. Ovaj odlomak prepoznaje tri bitke: prva je bitka završila 1989. godine, u ispunjenju stihova deset i četrdeset; druga, sadašnji rat u Ukrajini, predstavlja stihove jedanaest i dvanaest; a treći posrednički rat, koji predstavlja konačnu pobjedu Sjedinjenih Država, prikazan je u stihovima trinaest do petnaest.

Ono što treba prepoznati u vezi s ova četiri razdoblja, prikazana od petog do petnaestog retka, jest da se posljednja dva razdoblja, koja predstavljaju sadašnji rat u Ukrajini, a zatim odmazdu Sjedinjenih Država, odvijaju u vrijeme pečačenja. Šesnaesti redak označava uskoro dolazeći nedjeljni zakon u Sjedinjenim Državama. Redci pet do deset predstavljaju povijest od 538. godine pa sve do vremena svršetka 1798. godine, a zatim dalje do vremena svršetka 1989. godine. Dvije bitke završnoga posredničkog rata, prikazane u redcima jedanaest do petnaest, stoga se ispunjavaju u razdoblju u kojemu Ezekiel, dvanaesto poglavlje, pokazuje da se ispunjava učinak svakoga viđenja.

Te su vizije bile prikazane Ezekielu kao „točkovi u točkovima”, koje sestra White poistovjećuje sa „složenim međudnosom ljudskih događaja”. Povijest rata u Ukrajini, Putinove pobjede, a potom njegova propasti, nakon čega slijedi pobjeda Sjedinjenih Američkih Država, jedno je od najsloženijih otkrivenja retka na redak u Božjoj Riječi.

Komentirajući Ezekielove „kotače unutar kotača”, sestra White kaže da se, kada je Ezekiel prvi put vidio te kotače, činilo kao zbrka, ali je Ezekiel na kraju prepoznao savršen red u kotačima, koji su „složeno međudjelovanje ljudskih događaja”. Da bi se ispravno razlučila povijest prikazana u recima jedanaest do petnaest, mora se razumjeti odnos između Katoličke crkve i nacističke Njemačke, jer su nacistički vođe u Ukrajini posrednici toga odnosa.

Također je potrebno razumjeti ulogu ukazanja takozvane djevice Marije u Fatimi, u Portugalu, 1918. godine, uključujući i tri tajne koje je takozvana djevica Marija ostavila troje djece iz toga događaja. Polazište tih triju poruka, koje opisuju borbu između Katoličke crkve i ateističke Rusije te Drugi svjetski rat, dio je poruke iz Fatime koja je predstavljena u ratu u Ukrajini.

Francuska revolucija, i njezin proročki odnos prema Katoličkoj crkvi, a na koncu i prema Napoleonu Bonaparteu, koji predstavlja Putina, također je jedan od „kotača” koji su prikazani u ratu u Ukrajini. Proročki odnos Francuske revolucije prema Sjedinjenim Državama također je prikazan u toj povijesti, jer kao što je Putin predstavljen Napoleonom dok je Francuska propadala, tako bivši glumac Ronald Reagan, kao poglavar vojski katolicizma u bitci 1989. godine, predstavlja bivšega glumca Zelenskog dok Ukrajina propada. U kotačima koji se sijeku i povezuju u ovim stihovima, Putin će, kada nadvlada, razotkriti posljednju kap za političare Demokratske stranke u Sjedinjenim Državama, koji su promicali i promiču Zelenskog.

Nastavit ćemo ovo proučavanje u sljedećem članku.

„Na obalama rijeke Kebara, Ezekiel je ugledao vihor koji je, činilo se, dolazio sa sjevera, ‘velik oblak i oganj koji se sam u sebe savijao, i svjetlost bijaše oko njega, a iz njegove sredine kao boja jantara.’ Mnoštvo kotača, koji su se međusobno presijecali, pokretala su četiri živa bića. Visoko nad svima njima ‘bijaše obličje prijestolja, kao izgled kamena safira; a na obličju prijestolja bijaše nešto kao lik čovjeka odozgor na njemu.’ ‘I ukaza se u kerubinima oblik čovječje ruke pod njihovim krilima.’ Ezekiel 1:4, 26; 10:8. Kotači su po svom ustrojstvu bili tako složeni da su na prvi pogled djelovali kao da su u zbrci; ali kretali su se u savršenom skladu. Nebeska bića, nošena i vođena rukom ispod krila kerubina, pokretala su te kotače; iznad njih, na safirnom prijestolju, bijaše Vječni; a oko prijestolja duga, znamen božanske milosti.“

„Kao što su kola, nalik složenim mehanizmima, bila pod vodstvom ruke pod kerubinskim krilima, tako je i zamršeni tijek ljudskih zbivanja pod božanskom kontrolom. Usred razdora i meteža naroda, Onaj koji sjedi iznad kerubina i dalje upravlja poslovima zemlje.“

„Povijest naroda koji su, jedan za drugim, zauzimali svoje određeno vrijeme i mjesto, nesvjesno svjedočeći o istini čije značenje ni sami nisu poznavali, govori nam. Svakom narodu i svakom pojedincu danas Bog je odredio mjesto u svojem velikom planu. Danas se ljudi i narodi mjere viskom u ruci Onoga koji ne griješi. Svi svojim vlastitim izborom odlučuju o svojoj sudbini, a Bog svime upravlja radi ostvarenja svojih namjera.“

„Povijest koju je veliki JA SAM označio u svojoj Riječi, povezujući kariku za karikom u proročkom lancu, od vječnosti u prošlosti do vječnosti u budućnosti, govori nam gdje se danas nalazimo u slijedu vjekova i što se može očekivati u vremenu koje dolazi. Sve što je proročanstvo pretkazalo da će se zbiti, do sadašnjega vremena, ocrtno je na stranicama povijesti, i možemo biti sigurni da će se sve što tek treba doći ispuniti svojim redom.“ Odgoj, 178.